

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 8C/90/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5316203389
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lýdia Stehurová
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2019:5316203389.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca sudkyňou Mgr. Lýdiou Stehurovou v právnej veci žalobkyne I.Á. G., T. X.XX.XXXX, H. H. XXX/XX, XXX XX T. - Y., zastúpenej JUDr. Antonom Kupšom, advokátom so sídlom Moyzesova 34, 022 01 Čadca, IČO: 35 675 071 proti žalovanej D. Y., T. X.X.XXXX, H. F. XXX, XXX XX F., zastúpenej Advokátskou kanceláriou VARMUS s.r.o., Palárikova 83, 022 01 Čadca, IČO: 36 863 203, o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva takto

rozhodol:

I. Žalobu zamietá.

II. Žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou zo dňa 3.5.2016, podanou na súde dňa 5.5.2016, domáhala určenia, že podiely v nehnuteľnostiach zapísaných na listoch vlastníctva č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX Z. XXXX, katastrálne územie F., patria do dedičstva po jej právnom predchodcovi, nebohom C. I., T. XX.X.XXXX, F. XX.X.XXXX. V rámci skutkových tvrdení uviedla, že podiely, ktoré sú na uvedených listoch vlastníctva zapísané na žalovanú, žalovanej neprináležia, pretože ich nadobudla neoprávnene, a to osvedčením vyhlásenia o vydržaní, vydaným Notárskym úradom N. S. G. D. Č. N 317/2005, Nz 39667/2005. Skutočnosť, že podiely má žalovaná prevedené na seba, žalobkyňa zistila vo veci Okresného súdu Nitra dňa 7.6.2013, v ktorej bola vypočutá na základe dožiadania Okresného súdu v Čadci vo veci 11C 48/2012. Do tohto času nemala o tom vedomosť. So žalovanou mala totiž uzatvorenú zmluvu o budúcej kúpno-predajnej zmluve zo dňa 11.8.2005. K uzavretiu riadnej kúpnej zmluvy však nedošlo. Predmetom prevodu mali byť podiely po nebohom otcovi žalobkyne C. I.. Nebyť konania vo veci 11C 48/2012, žalobkyňa by sa nikdy nedozvedela, že došlo k prevodu podielov po jej otcovi. Zistila, že žalovaná vo vyhlásení o osvedčení o vydržaní uviedla, že podiely, ktoré patrili C. I., nadobudla kúpnu zmluvou od žalobkyne v roku 1994. Toto nie je pravdou. Medzi žalobkyňou a žalovanou bola uzatvorená jedine zmluva o budúcej kúpno-predajnej zmluve zo dňa 11.8.2005. Nikdy nedošlo k uzatvoreniu či už písomnej alebo ústnej zmluvy v roku 1994. Žalovaná nemohla nadobudnúť vlastnícke právo vydržaním, pretože neboli splnené všetky zákonné podmienky pre nadobudnutie vlastníckeho práva týmto spôsobom. Žalobkyňa k žalobe pripojila potvrdenie Okresného súdu v Nitre o výsledku dedičského konania po poručiťovi C. I., výpisy z listov vlastníctva, zápisnicu vo veci OS Nitra 10Cd 2/2013, notársku zápisnicu N 317/2005, zmluvu o budúcej kúpno-predajnej zmluve z roku 2005. V replike zo dňa 9.6.2017 čl. 92 uviedla, že doklad, tzv. odkaz, ktorým mal otec žalobkyne v roku 1971 odkázať nehnuteľnosti žalovanej, považuje za nepravdivý. Má dôvodné podozrenie, že bol zo strany žalovanej vyrobený. Na odkaze nie je podpis jej otca. K svojmu tvrdeniu pripojila doklad s jeho pôvodným podpisom. Tiež poprela, že by žalovaná vstúpila do držby a užívania už v roku 1971. Potom je v ostrom protiklade uzatvorenie zmluvy o budúcej kúpno-predajnej zmluve dňa 11.8.2005. Ak sa teda žalovaná cítila byť vlastníčkou, nebol dôvod, aby

takúto zmluvu uzatvárala. Po celý čas žalovaná zavádza. Uviedla do omylu nielen žalobkyňu, ale aj notárku N.. G.. Žalovaná nehnuteľnosti nikdy nedržala. Vo vzťahu k uvedenému vzniesla žalobkyňa návrhy na vykonanie dokazovania výsluchom svedkov C. K. Z. I. G. a tiež žiadala pripojiť spisy 11C 48/2012 a spis N 317/2005. Po predbežnom právnom posúdení, oboznámenom súdom na pojednávaní dňa 21.9.2018, v rámci ktorého súd poukazoval na to, že ide o pozitívnu určovaciu žalobu, pričom však žalobkyňa produkuje tvrdenia a dôkazy k žalobe negatívnej, žalobkyňa v koncentračnej lehote doručila súdu podanie zo dňa 17.10.2018, označené ako doplnenie žaloby na čl. 138, v ktorom skutkové tvrdenia doplnila. Uviedla, že jej nebohý otec C. I. nehnuteľnosti, ktoré sú zapísané na vyššie uvedených listoch vlastníctva, nadobudol ako maloletý na základe dedenia po N. I., a to na základe rozhodnutia Okresného súdu v Čadci vo veci D 900/1927. Na základe tohto rozhodnutia bol zapísaný v pozemkovej knihe vo vložke XXX pod B5a v podiele 1/2-ice. Otec žalobkyne C. I. je na listoch vlastníctva č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX v kat. úz. F. zapísaný s nadobúdacím titulom Čd 2480/1927, ktorý je zhodný s nadobúdacím titulom, ktorý je zapísaný vo vložke č. XXX pod B5a v podiele 1/2-ice. C. I. bol ženatý s matkou žalobkyne I. I., M.. M., ktorá zomrela dňa X.XX.XXXX. Vo zvyšku žalobkyňa zotrvala na pôvodnom znení žaloby. K tomuto podaniu pripojila výpis z vložky XXX a rozhodnutie Štátneho notárstva v Nitre D 2465/87 v dedičskej veci po poručiteľke I. I., M.. M.. Na pojednávaní uviedla, že prvýkrát sa so žalovanou stretla dňa 10.8.2005, na vyžiadanie žalovanej. Keď žalovaná v roku 2005 prišla za žalobkyňou, bavili sa len o jednom pozemku, jednom pásiku. Žalovaná sa ponúkla, že ho pomôže žalobkyňi prediť. Potom priniesla peniaze za ten pásik. Žiadne doklady však následne neposlala. Žalobkyňa sa rozhodla, že kvôli takému pásiku sa súdiť nebude. V roku 2012 prišla žalovaná k žalobkyňi s čestným prehlásením. Chcela, aby jej ho žalobkyňa podpísala. V zmysle jeho obsahu mala žalobkyňa žalovanej v roku 1984 nejaké pozemky predať. Uvedené vyhlásenie podpísať žalobkyňa odmietla, pretože v roku 1984 žil predsa i jej otec. Potom žalovaná u notárky tvrdila, že žalobkyňa jej v roku 1994 predala nejaké pozemky, to však tiež nebola pravda. Suma 30.000,- Sk, ktorú žalovaná žalobkyňi vyplatila, ktorú si žalobkyňa ponechala, mala predstavovať peniaze, ktoré žalovaná získala za drevo otca žalobkyne. Žalobkyňa žalovanej súhlas k vydržaniu vo vzťahu ku všetkým listom vlastníctva nedala. Žalovaná dopisovala na súhlasy k vydržaniu ďalšie listy vlastníctva. Na otázku súdu k užívaciemu stavu (kto užíval, prípadne užíva sporné pozemky, či ich užívala žalobkyňa a či žalobkyňa vie, kto platí za ne dane) sa žalobkyňa vyjadriť nevedela. Ona tieto pozemky neužíva ani ich neužívala. Úrad predsa potvrdil, že ich platí žalovaná. Na otázku právneho zástupcu žalovanej uviedla, že zmluvu z roku 2005, z ktorej okrem iného vyplýva, že predáva podiel vo vložke XXX, si pred jej podpisom prečítala. Žalobkyňa v tejto veci kontaktovala i katastrálny úrad, ktorý jej oznámil, že tu je veľa osôb s menom C. I., žiadne rozhodnutie doteraz neobdržala. Tiež uviedla, že dôvodom späťvzatia totožnej žaloby, ktorú podala na súd už v roku 2014 pod sp. zn. 6C/131/2014, bola obava z neobjektivity v rozhodovaní pre príbuzenský pomer zákonnej sudkyne vo veci 6C/131/2014 k žalovanej. Iný dôvod späťvzatia daný nebol.

2. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe zo dňa 12.9.2016 čl. 80 uviedla, že žalobkyňou označené nehnuteľnosti sú totožné s parcelami zapísanými v pozemkovej knihe v kat. úz. F. vo vložke č. XXX. Pôvodným vlastníkom bol otec žalobkyne C. I., ktorý bol bratom otca žalovanej Q. I.. V roku 1940 C. I. dal do užívania vyššie uvedené pozemky otcovi žalovanej Q. I., ktorý ich odvtedy užíval. V roku 1971 otec žalobkyne C. I. daroval vyššie uvedené pozemky žalovanej, ktorá ich od tejto doby užíva ako svoje vlastné. Poukázala na odkaz C. I. zo dňa 5.1.1971, ktorý podľa obsahu možno hodnotiť ako darovaciu zmluvu, ktorou daroval celý svoj majetok vo vložke XXX v kat. úz. F. žalovanej. Tento dôkaz potvrdzuje dobromyseľnosť a oprávnenosť držby žalovanej, ktorá užíva uvedené nehnuteľnosti už od 5.1.1971, pričom je celý čas presvedčená, že sú v jej spoluvlastníctve. Preto vo vzťahu k nim urobila dňa 26.8.2005 na notárskom úrade aj vyhlásenie o tom, že je ich podielovou spoluvlastníčkou. Keďže po dobu dlhšiu ako 10 rokov sporné parcely ako svoje vlastné užívala, nadobudla ich podiely k nim do vlastníctva vydržaním podľa § 134 Občianskeho zákonníka. Síce sa dopustila omylu, v dôsledku ktorého nedošlo k zápisu prevodu nehnuteľnosti na štátnom notárstve pri ich darovaní, jedná sa však o omyl ospravedliteľný, za ktorý možno považovať aj omyl právny, spočívajúci v neznanosti alebo neúplnej znalosti všeobecnej záväzných právnych predpisov. Držba žalobkyne nebola rušená zásahmi počas celého obdobia od 5.1.1971 až do roku 2005, kedy došlo k vyhláseniu o podielovom spoluvlastníctve žalovanej. Žalobkyňa po prvýkrát podala žalobu o určenie, že vyššie špecifikované nehnuteľnosti patria do dedičstva, až dňa 17.6.2014, pričom žalobu vzala následne späť. Žalobkyňa uzavrela so žalovanou dňa 11.8.2005 dokonca i kúpnu zmluvu, ktorou žalobkyňa odpredala celý svoj zákonný podiel vo vložke XXX, kat. úz. F. O. R. žalovanej. Zároveň dala žalovanej súhlas, aby nehnuteľnosti dala v evidencii nehnuteľností prepísať na svoje meno a stala sa ich zákonnou vlastníčkou. Žalovaná bola

7. Z rozhodnutia Štátneho notárstva v Nitre D 2465/87-14 zo dňa 7.12.1987 na čl. 143 vyplýva, že jedinou dedičkou poručiteľky I. I., M.. M. je I. G., M.. I., a tá v celosti nadobúda všetok majetok poručiteľky.

8. Zo zápisnice vo veci dožiadania na Okresnom súde v Nitre vo veci 10Cd 2/2013, zo dňa 7.6.2013, ktorá je súčasťou spisu 11C 48/2012 (číslo spisu 119), vyplýva, že žalobkyňa bola v konaní 11C 48/2012 vypočutá ako svedkyňa. Uviedla, že žalovaná je jej sesternicou, s ktorou sa stýka iba sporadicky, predtým v detstve, v poslednej dobe iba vtedy, keď žalovaná prišla za ňou ohľadom sporných pozemkov. Žalovanej chcela predať nehnuteľnosti - pozemky na LV č. XXXX, ktoré boli pôvodne vo vlastníctve jej otca, ktorý zomrel v roku 1986, avšak tieto zatiaľ neboli na ňu napísané. V zmluve o budúcej kúpnej zmluve sa so žalovanou dohodli, že tá vybaví a zabezpečí, aby pozemky boli zapísané na žalobkyňu a následne, keď žalobkyňa bude mať list vlastníctva na svoje meno, predá ich žalovanej. Doposiaľ sa tak však nestalo. Žalovaná si predmetné pozemky previedla na seba, žalobkyni žiadne doklady neposlala, aj keď ju o to žiadala. Telefonicky aj osobne žalovanú viackrát kontaktovala s tým, že jej vráti peniaze, ak sú nejaké problémy a nech sa veci dajú do pôvodného stavu, čo však žalovaná odmietla. Tiež uviedla, že žalovaná za ňou prišla osobne v decembri 2012 a priniesla jej čestné prehlásenie, ktorého obsahom malo byť vyhlásenie žalobkyne, že sporné nehnuteľnosti žalovanej predala ešte pred rokom 1984, čo však nebola pravda, keďže v tom čase žil aj otec žalobkyne, ktorý bol ich vlastníkom. Čestné prehlásenie, ktoré je napísané na počítači, bolo žalobkyňou vlastnoručne podpísané. Po tom, čo žalobkyňa odstúpila od stola, žalovaná pod uvedené prehlásenie bez jej vedomia dopísala rukou ďalšiu vetu, vrátane podpisu. Podpis na konci rukou napísaného textu čestného prehlásenia nie je podpisom žalobkyne.

9. Z notárskej zápisnice N 317/2005 zo dňa 26.8.2005 čl. 55 vyplýva, že notárkou N.. N. G. bolo osvedčené vyhlásenie žalovanej o vydržaní učinené žalovanou vo vzťahu k podielom v sporných nehnuteľnostiach, ktoré nadobudla kúpnu zmluvou od žalobkyne I. G., M.. I. v roku 1994, ktorá bola jedinou právnou nástupkyňou po zomrelom C. I.. Uvedené nehnuteľnosti užíval otec žalovanej Q. I. od roku 1940.

10. Zo zmluvy o budúcej kúpno-predajnej zmluve na čl. 56 vyplýva, že táto bola uzavretá dňa 11.8.2005 medzi žalobkyňou v postavení predávajúcej a žalovanou v postavení kupujúcej. Z bodu 1 zmluvy vyplýva, že žalobkyňa odpredáva celý svoj zákonný podiel vo vložke XXX, ktorý zdedila po svojom nebohom otcovi C. I.. Tento odpredáva za cenu 30.000,- Sk. V bode 2 prehlásila, že za dohodnutú kúpnu cenu 30.000,- Sk dáva žalovanej súhlas, aby nehnuteľnosť dala v evidencii nehnuteľností prepísať na svoje meno a stala sa ich zákonnou vlastníčkou.

11. Z odkazu na čl. 86 vyplýva, že C. I., T.. XX.X.XXXX, H. G. XXX odkazuje celý svoj majetok z vložky pozemkovej XXX D. F. O. R.. Tento svoj majetok odkazuje D. I., F. XXX, ktorá je dcérou jeho brata Q.Y. I., H. D. F. O. R. XXX, ktorá mu pomáhala vysporiadať dedičstvo medzi nimi. Na tento majetok nemá okrem nej nikto nárok, ani jeho právni nástupcovia. Odkaz je zo dňa 5.1.1971. Odkazcom je C. I. a svedkami Q. I. Z. M. I..

12. Z čestného prehlásenia zo dňa 14.12.2012 čl. 88 vyplýva, že žalobkyňa prehlásila, že je jedinou dcérou C. I.U., T.. XX.X.XXXX, F. XX.X.XXXX D. G. Z. I. I., M.. M., T.. XX.X.XXXX, ktorá tiež zomrela. Prehlásila, že nikdy sa nestrela a nejednala o predaji, prípadne o súhlase prevodu práv z titulu vydržania pozemkov v F. O. R. s pánom C. K., H. F. XXX, ktorý si nárokuje na parcelu XXXX/X o výmere 201 m². Jedine jej sesternica D. Y., M.. I.Á., T.. X.X.XXXX odkúpila jej podiel dňa 11.8.2005, ktorá ho užívala aj pred rokom 2005. Za uvedeným textom je rukou dopísané „vo vložke XXX k. ú. F.. Doplnila I. G..

13. Z potvrdenia B. F. zo dňa 21.9.2018 na čl. 131 vyplýva, že uvedená obec potvrdzuje, že D. Y., F., O. R. XXX je platiteľkou dane z nehnuteľností za pozemky a stavby v časti O. R., ktoré nadobudla dedičským konaním po svojich rodičoch.

14. Z výsluchu svedka C. K. vyplýva, že žalobkyňu pôvodne osobne nepoznal, len z počutia. V F. sa vedelo, že žalovaná má sesternicu v Nitre, ktorá je dedičkou po C. I.. Osobne ju spoznal až v spore so žalovanou, ktorá ju žiadala vypočuť ako svedka. K žalovanej má svedok vzťah korektný, neutrálny, aj keď žalovaná stále voči nemu niečo má a bezdôvodne ho napáda. Svedok sa narodil v roku 1966, býval od domu matky žalovanej nejakých 100 metrov. Blízko rodičovského domu žalovanej mali rodičia svedka pozemok, postavili tam dom, začali ho stavať v roku 1962. Svedok tam teda žije od narodenia.

vyplýva, že žalovaná je podielovou spoluvlastníčkou v 1-ici vo vzťahu k parcelám č. XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX/X, XXXXX/X, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX Z. XXXXX. Z listu vlastníctva č. XXXX vyplýva, že žalovanej svedčí pod B76 zápis v 1/36-ine k parcele č. XXXXX. Z listu vlastníctva č. XXXX vyplýva zápis žalovanej pod B108 k podielu 1/76 vo vzťahu k parcele XXXXX. Z listu vlastníctva č. XXXX vyplýva zápis žalovanej pod B77 k 1/36-ine v parcele XXXXX. Podľa výpisu z listu vlastníctva č. XXXX je žalovaná zapísanou pod B74 k podielu 1/36 vo vzťahu k parcelám XXXXX/X Z. XXXXX/X. Z listu vlastníctva č. XXXX vyplýva zápis žalovanej pod B63 k podielu 9/1100 k parcele XXXXX. Z listu vlastníctva č. XXXX vyplýva zápis žalovanej pod B1 k 1/12-ine v parcele XXXXX. Z listu vlastníctva č. XXXX, na ktorom sú zapísané parcely registra „C“ XXXX Z. XXXX a parcely registra „E“ XXXXX Z. XXXXX, vyplýva, že žalovaná je ich podielovou spoluvlastníčkou v celosti, z toho na základe osvedčenia vyhlásenia o vydržaní Nz 39667/05 k 1-ici. Podľa výpisu z listu vlastníctva č. XXXX žalovaná je podielovou spoluvlastníčkou v 1-ine k parcele XXXXX pod B1. Podľa listu vlastníctva č. XXXX je zapísanou pod B10 k 1-ine v parcele XXXXX. Podľa listu vlastníctva č. XXXX pod 6 v 1-ine k parcele XXXXX. Podľa listu vlastníctva č. XXXX pod B1 v 1-ici k parcele XXXX a podľa listu vlastníctva č. XXXX pod B12 v 1/8-ine k parcele XXXXX.

17. Pôvodne navrhnuté dôkazy pripojením spisov N 317/2005 a 11C 48/2012 súd nevykonával s poukazom na vyjadrenie právneho zástupcu žalobkyne na pojednávaní, ktorý na vykonaní týchto dôkazov ďalej netrval, ich oboznámenie nepožadoval.

18. Na listiny pripojené k podaniu žalobkyne, doručenému súdu 28.11.2018 čl. 155 - 179, súd neprihliadal vzhľadom k tomu, že boli doručené po uplynutí koncentračnej lehoty uplatnenej na pojednávaní dňa 21.9.2018.

19. Podľa § 137c CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem, naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

20. Súd je viazaný žalobou podľa § 216 ods. 1 a 2 CSP, a to nielen predmetom sporu, ale aj skutkovým základom uplatneného nároku, teda rozhodujúcimi skutkovými tvrdeniami, preto vo vzťahu k predmetu sporu, ktorým ho žalobkyňa urobila, bola povinná produkovať tvrdenia a dôkazy. Žalobou sa domáhala určenia, že podiely v nehnuteľnostiach, vo vzťahu ku ktorým bol naposledy zapísaný v pozemkovej knihe ako vlastník jej právny predchodca, patria do dedičstva po ňom. Domáhala sa teda pozitívneho určenia. Súd pri takejto žalobe skúma dve základné procesné podmienky jej úspešnosti, a to naliehavý právny záujem a nerozlučný okruh strán sporu. Súd dospel k záveru, že žalobkyňa má naliehavý právny záujem na zosúladení hmotnoprávneho stavu so stavom formálnym, pretože na listoch vlastníctva je k sporným podielom zapísanou žalovaná. Bez určovacej žaloby a právoplatného rozsudku súdu by nemohlo k tomuto zosúladeniu dôjsť. Vyhovením žalobe by sa právne postavenie žalobkyne zmenilo, pretože na základe pozitívneho rozhodnutia súdu by došlo k prededeniu sporných podielov v konaní o dodatočnom prejednaní dedičstva po zomrelom C. I., pričom vychádzajúc z ostatných listín (skorších dedičských rozhodnutí po rodičoch žalobkyne) je zrejme, že ako jediná dedička prichádza do úvahy práve žalobkyňa.

21. V nadväznosti na uvedené, vo vzťahu k nerozlučnému procesnému spoločenstvu, vzhľadom k charakteru žaloby, keď žalobkyňa sa domáha určenia podielov v sporných nehnuteľnostiach do dedičstva po svojom právnom predchodcovi, kedy musia byť stranou v spore všetci do úvahy prichádzajúci dedičia po tomto právnom predchodcovi, súd sa zaoberal listinami, konkrétne potvrdením Okresného súdu v Nitre čl. 6, z ktorého vyplýva, že okruh dedičov po nebohom poručiťovi C. I., T. XX.X.XXXX, F. XX.X.XXXX tvorí manželka I. I., T. XX.X.XXXX a dcéra I. G., T. X.XX.XXXX. Z rozhodnutia Štátneho notárstva v Nitre D 2465/87-14 zo dňa 7.12.1987 vyplýva, že jedinou dedičkou po manželke právneho predchodcu žalobkyne I. I., M.. M. je I. G., M.. I., T. X.XX.XXXX, teda opäť žalobkyňa. S poukazom na uvedené súd považoval nerozlučné procesné spoločenstvo v tomto smere za zachované.

22. Vo vzťahu k pasívnej vecnej legitimácii súd poukazuje na to, že žalobkyňa sa domáha určenia podielov v sporných nehnuteľnostiach do dedičstva, ku ktorým je na príslušných listoch vlastníctva zapísaná žalovaná. Preto je správne žalovanou len ona ako podielová spoluvlastníčka, nie je potrebné, aby boli žalovaní všetci podieloví spoluvlastníci v sporných nehnuteľnostiach.

tohto úkonu je možné dospieť k záveru, že ide o darovaciu zmluvu. Hoci je darovanie dvojstranným právnym úkonom, kedy sa vyžaduje zároveň prijatie daru obdarovaným, pričom nesporné bolo, že uvedený odkaz obdarovanou žalovanou podpísaný nebol, súd sa predovšetkým zaoberal splnením podmienky písomného právneho úkonu a jeho následnej registrácie v príslušnom registri. Nesporné bolo, že uvedená listina nebola nikdy v registri na štátnom notárstve zapísaná, nikdy na jej základe nedošlo ani k zmene zápisu vecných práv k nehnuteľnostiam zapísaným pôvodne v pozemkovej knihe vo vložke XXX. Súd však pri hodnotení uvedeného listinného dôkazu prihliadal už na aktuálne rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky, a to konkrétne na Nález č. Ú2IIÚS 484/2015-48/2018 zo dňa 14.11.2018, v zmysle ktorého pri poskytovaní súdnej ochrany v súvislosti s nadobúdaním vlastníckeho práva vydržaním treba za podstatu a zmysel základného práva na ochranu vlastníctva podľa článku 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a článku 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, tiež základného práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a článku 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, považovať taký výklad ustanovenia § 134 Občianskeho zákonníka, ktorý podporuje zákonnú intenciu uviesť do súladu dlhodobý faktický stav nepretržitej držby oprávneným držiteľom, ktorý je po stanovenú dobu objektívne presvedčený o svojom domnelom vlastníckom práve, so stavom vlastníckym. A contrario, výklad, ktorý túto možnosť vylučuje, resp. ju obmedzuje podstatným spôsobom, nemôže byť považovaný za ústavne konformný. Pri ústavne konformnom výklade dobromyseľnosti držby treba skúmať, či držiteľ objektívne mohol byť presvedčený o tom, že držanú vec poctivým spôsobom nadobudol. Nemôže byť teda rozhodujúce, že pri tom nesplnil základné podmienky. Za poctivý spôsob nadobudnutia veci treba považovať také nadobudnutie, ktoré je v súlade s dobrými mravmi. Spravidla je preto rozhodujúce, že držiteľ za držanú vec zaplatil dohodnutú sumu, prípadne poskytol iné dohodnuté plnenie alebo preukázateľne išlo o dar ako bezodplatné plnenie. V danom prípade nebolo zo strany žalobkyne účinne popreté, že žalovaná vstúpila do držby sporných nehnuteľností už na základe uvedeného titulu v roku 1971 a tieto nehnuteľnosti i naďalej užívala a užíva ich ku dňu rozhodovania súdu. Žalobkyňa sporovala len titul z roku 1971. Z jej strany neboli produkované skutkové tvrdenia, ktoré by uvedený užívaci stav vyvrátili. Rovnako zo strany svedkov súd nemal za preukázané, že by žalovaná sporné nehnuteľnosti neužívala. Svedok K. sa vedel vyjadriť len vo vzťahu k niektorým zo sporných nehnuteľností, vo vzťahu ku ktorým uviedol, že tieto žalovaná naozaj užíva a svedok G., z ktorého výpovede možno dospieť k záveru, že nie je znalý pomerov, nakoľko v blízkosti sporných nehnuteľností, vôbec nebýva, nežije, sa k užívaciemu stavu vyjadriť nevedel, resp. uviedol, že pokiaľ tak tvrdí žalovaná, tak ich naozaj aj užíva. O dlhobojnej nepretržitej držbe sporných nehnuteľností súd preto nemal pochybnosti. Možno sa domnievať, že žalovaná práve z dôvodu, že nedošlo k zápisu uvedenej listiny v štátnom notárstve a zápisu vlastníckych práv do príslušného registra, sa snažila uviesť dlhodobý faktický stav do súladu so stavom vlastníckym, a to práve ďalšími úkonmi, ktoré realizovala. Podľa názoru súdu však vlastnícke právo možno nadobudnúť len na základe jedného titulu. Za tento titul súd vyhodnotil práve odkaz z roku 1971. Túto listinu nepovažoval za spochybnenú iným dôkazom. Pokiaľ žalobkyňa tvrdila, že podpis na nej nie je podpisom jej otca, mala produkovať dostatočné skutkové tvrdenia a dôkazy, ktoré by jej tvrdenie potvrdili. Dokonca v priebehu sporu avizovala i podanie súkromného grafologického posudku, ktorý až do uplynutia koncentračnej lehoty nepodala. Podľa názoru súdu hodnoverným spôsobom listinu predloženú žalovanou nespochybnila. Keďže súd ustálil ako hlavný titul nadobudnutia vlastníctva uvedený odkaz, teda darovanie zo strany C. I. v prospech žalovanej, podľa jeho názoru ďalšie iné tituly už nemohli byť platnými titulmi nadobudnutia vlastníctva. Jednak zmluvu z roku 1994 nemal ani za preukázanú a zmluvu o budúcej kúpno-predajnej zmluve z roku 2005 považoval za neplatnú, a to aj z už vyššie uvedených dôvodov. Súd sa v tomto smere stotožnil s obranou žalovanej, podľa ktorej ak by úkon darovania bol z akéhokoľvek dôvodu neplatný, žalovaná by mohla svoju dobrú vieru od neho odvodzovať, myslieť si, že platným je. Uvedené tvrdenia podporila aj vyššie uvedeným nálezhom Ústavného súdu SR. S poukazom na všetky uvedené skutočnosti súd žalobu vo vzťahu k nehnuteľnostiam zapísaným pôvodne vo vložke XXX, kat. územie F., ako nedôvodnú zamietol.

28. Vo vzťahu k nehnuteľnostiam, ktoré neboli zapísané vo vložke XXX, kat. územie F. súd žalobu zamietol pre neunesenie bremena tvrdenia a dôkazu, keď žalobkyňa k nehnuteľnostiam, ktoré neboli v tejto vložke zapísané, neprodukovala žiadne skutkové tvrdenia a dôkazy. Pokiaľ tak urobila, bolo to až po uplynutí koncentračnej lehoty. Podľa názoru súdu mala na to dostatok času, napokon, je právne zastúpená.

29. Záverom súd poukazuje na to, že nebolo možné uveriť, že by žalobkyňa nevedela, čo malo byť predmetom prevodu v roku 2005, keď tvrdila, že si myslela, že ide len o tenký pásik pozemku. Tu súd poukazuje na obvyklú mieru opatrnosti. Žalobkyňu nemôže ospravedlňovať jej nevedomosť o predmete prevodu, o to viac, že sama vystupovala v postavení predávajúcej (resp. budúcej predávajúcej). Na pojednávaní zreteľne uviedla, že pred podpisom si zmluvu riadne prečítala, preto súd sa v tomto smere stotožnil s vyjadrením žalovanej, že žalobkyňa musela vedieť, že predmetom prevodu sú všetky nehnuteľnosti, resp. podiely vo všetkých nehnuteľnostiach, ktoré boli na C. I. zapísané vo vložke XXX. Súd v tomto smere poukazuje na to, že žalobkyňa mala byť dôslednejšou a obozretnejšou.

30. O trovách tohto konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, keď rozhodol najskôr o nároku na ich náhradu podľa úspechu v spore. V spore bola úspešnou žalovaná, nakoľko súd žalobu žalobkyne v celom rozsahu zamietol, vzniklo jej preto proti žalobkyňi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Súd však aplikoval ustanovenie § 257 CSP, keď úspešnej žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Prihliadal na dôvod hodný osobitného zreteľa, za ktorý považoval práve správanie sa žalovanej spočívajúce v jej konaní, viacerých úkonoch, keď pred notárom tvrdila iný titul, než bol ten, od ktorého svoje vlastnícke právo a dlhodobý užívaci stav odvodzovala. Možno predpokladať, že v prípade, že by titul z roku 1971 označila, prípadne predložila už skôr (pretože ako sa sama vyjadrila, to bol titul, na základe ktorého nehnuteľnosti v rozsahu sporných podielov užívala, cítila sa byť ich vlastníčkou), nemuselo by dôjsť k ďalším právnym úkonom (napr. zmluve z roku 2005) a napokon ani k uvedenému súdnemu sporu. Možno tiež preto konštatovať, že týmto konaním žalobkyňu zavádzala. V kontexte daného prípadu je takéto rozhodnutie o trovách sporu nielen zákonné, ale i spravodlivé.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže odvolanie podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, a to v lehote 15 dní od jeho doručenia, písomne, na Okresnom súde Čadca.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa z. č. 233/1995 Z. z. o exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

Podľa § 125 ods. 3 CSP podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podania urobil.